2. Алгоритм проходження контуром об'єкта з використанням зворотного ходу

В багатьох задачах обробки зображень аналіз форм об'єктів є актуальним і інформативним. При аналізі біомедичних зображень важливу роль відіграє дослідження форми мікрооб'єктів. Оскільки основна інформація про форму об'єкта міститься в контурі об'єкта, то виділення та опис контуру є важливою задачею аналізу зображень. Для визначення контуру використовують такі підходи: підкреслення різких перепадів яскравості або виділення однорідних областей з подальшим проходженням контуром. Другий підхід ми і будемо використовувати в цьому дослідженні.

Серед відомих алгоритмів виділення областей є такі: порогова сегментація, кластеризація, нарощування областей, алгоритм водоподілу, блочна сегментація тощо. Дані алгоритми базуються на об'єднанні пікселів в однорідні області на основі певного закону однорідності або ознаки. Результатом їх роботи є набір однорідних областей. Для отримання зв'язного контуру об'єкта необхідно використати алгоритми проходження контуром.

Проходження контуром – процес послідовного перебору пікселів цифрового зображення за певними правилами з метою знаходження зв'язного контуру об'єкта. Метою нашого дослідження, якраз і буде аналіз цих зображень.

Визначення, які необхідні для розуміння алгоритму:

Стартовий піксел *P***s** – піксел, з якого починається обхід контуром об'єкта. Вибір стартової точки проводиться довільно, наприклад крайній лівий верхній піксел, що належить об'єкту.

Кінцевий піксел *Ре* – піксел, потрапляючи на який алгоритм завершує свою роботу.

Активний піксел Ра – піксел, що знаходиться в середині розміточної сітки.

Сусідній піксел Рп – піксел, який межує з активним пікселом.

Контурний піксел Рс – піксел, що належить контуру об'єкта.

Фоновий піксел *Pf* – піксел, що належить фону зображення.

Сусідній контурний піксел *Рсп* – піксел, що належить контуру об'єкта та межує з активним пікселом.

Покроковий опис алгоритму «Backward contour tracing»

• 1 крок.

Проводимо пошук стартового пікселя Pa, пройшовшись по списку усіх пікселів додаєм його до списку пікселів контуру.

• 2 крок.

Проводитмо пошук сусіднього контурного пікселя Pn(піксель, який є тим самим кольором що і наш стартовий піксель або з дуже невеликою різницею в кольорі) проходячи по восьми пікселях за годинниковою стрілкою починаючи від верхнього лівого.

• 3 крок.

Проводимо пошук сусіднього контурного піксела *Р*'*n* проти годинникової стрілки.

• 4 крок.

Якщо отримані сусідні контурні пікселів в кроці 2 та 3 співпадають, Pn == P'n то

активний піксель(той відносно якого здійснюється пошук) визнається як фоновий *Pf* і виключається з подальшої обробки (тобто перестає бути контуром) і здійснюється перехід до 8 кроку.

5 крок.

Якщо отримані сусідні контурні пікселі не співпадають $Pn \mathrel{!=} P'n$, то стартовий піксел визнається також і кінцевим Ps = Pe. Сусідній контурний піксель, отриманий на кроці 2, заноситься в масив контурних пікселів і йому присвоюється мітка активного піксела Pa = Pcn.

6 крок.

Проводиться пошук наступного сусіднього контурного пікселя *Pcn*. Послідовність перевірок сусідніх контурних точок відбувається на основі розміточної

сітки. Піксели перевіряються за годинниковою стрілкою. Позиція стартової перевірки d визначається як (d+2) mod8, де d – позиція, з якої було знайдено активний піксель Pa. Пошук завершується при знаходженні наступного контурного пікселя або до перевірки всіх сусідніх контурних пікселів.

• 7 крок.

Якщо сусідній піксель є контурним та не співпадає з кінцевим піксельом, то він заноситься в масив контурних пікселів і йому присвоюється мітка активного пікселя *Pa* = *Pcn* та проходить перехід назад до кроку 6.

8 крок.

Якщо знайдений сусідній піксель розмічений на попередніх кроках пошуку, але не співпадає з кінцевим пікселом *Pcn*!= *Pe*, то активний піксель визнається малоінформативним, видаляється з масиву контурних точок, індексується як піксель фону. Статус активного піксела присвоюється попередньому контурному пікселю.

9 крок.

Якщо знайдений контурний піксел співпадає з кінцевим пікселом Pcn == Pe та кількість точок, що належать контуру, більша за 1, то алгоритм завершує роботу.

Псевдокод

```
def cont(Ps, all_pix):
conts = []
pos = Ps.position#position of Ps in all_pix
conts.append(Pa)
d = 0
for i in range 8:
  Pn1 = all_pix[pos + i]#Pn1 are pixel next to Pa
  if Pn1.c:#if Pn is contouring pixel
     Pcn = Pn1
     break
for j in range(7, -1, -1):
  Pn2 = all_pix[pos + i]#Pn2 are pixels next to Pa
  if Pn2.c:
     Pcn2 = Pn2
     break
if Pcn == Pcn2:
  Pa.c = false
  broken = true
else:
  Pe = Pa
  d = i
  Pa = Pcn
  conts.append(Pa)
  while True:
     for i in range 8:
       Pn = all_pix[Pa.position + d + i]#starting from d we check pixels
       if Pn.c and Pn != Pe and Pn not in conts broken = false:
         d = (d + 6) \% 8
         Pa = Pn
         conts.append(Pa)
       else if (Pn.c and Pn != Pe) or (broken = true and Pn.c and Pn != Pe):
         Pa.c = false#this pixel becomes background
         conts.remove(Pa)
         if broken = true:
            Pa = Pcn
            d = i
         else:
            Pa = conts[-1]
       else if Pn == Pe and len(conts) > 1:
         return conts
```

Складність алгоритму

Спершу щоб знайти стартову точку ми мусимо пройтись по масиву всіх пікселів, щоб знайти нам потрібний що має складність O(n) проте можливо нам вдасться реалізувати цей пошук за $O(\log(n))$. Якщо позначити кількість усіх контурних пікселів змінною k то час проходження по кожному з них буде O(8*k) = O(k) тобто загальний час вирішення задачі буде O(n + k).

Опис експерименту

Отож, для експерименту брались зображення різної важкості, задля тестування нашого алгоритму «проходження контуром об'єкта з використанням зворотного ходу». Усі картинки є в папці Images у Github репозиторії. Для прикладу зрівнювали його з Theo Pavlidi`s algorithm:

Алгоритм	Периметр, точки	Кількість	Час
		перевірок	роботи
Theo Pavlidi`s algorithm	1283	2683	5.07
«Backward contour tracing»	1283	2311	3.95

Ще було додано інтерфейс для зручності роботи, а саме бібліотеки сv2(робить сегментацію зображення алгоритмом watershed), tkinter допомогою бібліотеки ви просто вибираєте зображення з папки, вказуєте точку з якої хочете починати відлік на зображенні).

На відео ми демонструємо, як працює наш алгоритм(посилання, також, в репозиторії):

Ми вибираємо картинку, яку хочемо дослідити -> вказуємо точку -> спершу виводиться стартове зображення з обведеним контуром -> а наступне наш результат в виді контуру об'єкту.

Висновки

- Після виконання цього дослідження ми навчились працювати із зображеннями та знаходити контур об'єктів, які ми потребуємо з цих прикладів. Зробили висновок, що цей алгоритм можна і надалі модифіковувати для конкретних задач.
- Найбільшу складність при виконанні цього завдання склали ті зображення, які мають дуже незначний перехід між кольорами і було важко розбити їх на окремі сегменти задля знаходження контуру конкретного об'єкту.
- Якраз вирішення цієї проблеми на даний момент лишилось незрозумілим, як розбити зображення на сегменти з мінімальною різницею кольорів. Повністю цієї проблеми нам так і не вдалось уникнути.